

כי עוד בעת ממשלת המנדט החלה התפתחות די מענינת הנמשכת עד היום. במקרה של גאולת דם בקרב המיעוטים, נוהגים להסית צעירים שאין חל עליהם עונש מוות, שהם יגאלו את הדם. לדוגמא: לא מכבר אירע מעשה רצח בכפר דלית אל כרמל. ברצחה אישה שנכנסה להריון ללא נישואין. המשפחה החליטה על חיסולה. המגמה נמסרה לאח הצעיר, אם איני טועה ילד בן 15 - 14, אשר הביא אותה לשחיטה. הוא יצא עמה, לעיני כל הכפר, וגם האישה ידעה לאן היא מובלת.

בגלל ענינים שבינו לבינה, כלומר על רקע של נשים, איראו 4 מקרים. אא אא מתוך 36 מקרים שאירעו בשנת 1948. בשנת 1949, מתוך 47 מקרים, 9 מקרים היו על רקע זה. בשנת 1950, מתוך 57 מקרים, 4 מקרים היו על רקע זה.

למרות שתחת הכותרת: סכסוכי קרקעות לא מופיע אצלנו כל פירוט, למעשה זהו אחד מהגורמים אשר מפאת שגיאה באיסוף המספרים איננו משתקף אצלנו.

מקרי שוד. בשנת 1948 - 8 מקרים. בשנת 1949 - 13 מקרים. ב-1950 - 25 מקרים.

סכסוכי ירושה. תחת כותרת זו מופיע אצלנו רק מקרה אחד בלבד, בשנת 1948.

מניעים אחרים: סכסוכי ממון, פגיעה בכבוד, יחסי שכנות, מריבות של מה בכך וכו': בשנת 1948 - 12 מקרים; בשנת 1949 - 17 מקרים; בשנת 1950 - 16 מקרים.

מקרים בהם לא נודע המניע: בשנת 1948 - 10 מקרים. בשנת 1949 - 6 מקרים ובשנת 1950 - 10 מקרים.

לא יהיה נכון לקבל מספרים אלה כסופיים. יתכן כי תחת מספר זה עלול להסתתר למשל מקרה של מסתנן שלא הביא לידי שוד, אלא שיש בו סתם נקמה או רצון לרצוח. רוב מקרי השוד נעשו על ידי מסתננים וחלק ניכר של המקרים בהם המניע אינו ידוע, נעשו גם הם על ידי מסתננים.

למעשה אפשר לומר, כי במקרים בהם המניע אינו ידוע - לא נתפסו העבריינים.

אספתי גם כמה מספרים כיצד התיחס בית המשפט אל אותן העבירות ומהו האחוז של פסקי הדין שהוצאו. אפשר לומר א כי למעשה באותן השנים שלא היו בארץ מאורעות או הפרעות רציניות, מספר פסקי-הדין שהוצאו לפועל ומקרים בהם הוצאו פסקי דין, היו כמעט חופפים. לדוגמא אזכיר מספרים החל משנת 1943:

בשנת 1943 הוצאו לפועל 10 מקרים. בית הדין הטיל עונש מוות, בשנה זו, ב-11 מקרים. בשנת 1944 הוצאו לפועל 14 מקרים מתוך . בשנת 1946 ניתנו 7 פסקי דין מוות לעומת 6 שהוצאו לפועל.

מתוך 57 מקרים שאירעו בשנה שעברה, נודעו למשטרה, כלומר שהעברייני נתגלה, 23 מקרים. (אין זאת אומרת שהעברייני נשפט.) מהם הורשעו 4, זוכה 1, תלויים ועומדים 18.

במדינת ישראל הורשעו בסך הכל 12 אנשים על סעיף הגורר בעקבותיו עונש מוות. במעייפים נמוכים יותר, כגון: הריגה וכו' נשפטו עבריינים ונדונו אאאא, אך המספרים המדוייקים אינם אצלי.

מאלה שנדונו, 2 שפסק דינם אושר גם בערעור ונשיא המדינה סירב לחון אותם. 2 נידונו ופסק דינם אושר לערעור. הם מחכים עדיין להחלטת נשיא המדינה. מחכים לערעור 3 נידונים. נדונו לפסק-דין מוות ופסק הדין הומתק והוחלף במאסר עולם - 2 עבריינים. 1 נידון למיתה ופסק דינו הוחלף במאסר ל-25 שנה. למאסר 15 שנה הוחלפו 2 מקרים.

בולטת עליה במספרים. בכל שנה נוספו בממוצע כ-10 מקרים. הסעיף בו חלה העליה הגדולה ביותר הוא: שוד. בשנת 1948 - מקרים, ב-1949 - מקרים, וב-1950 - מקרים. איני בטוח שגידול זה קשור בגידול האוכלוסייה.

המסטרה כגוף מתנגדת לביטול עונש מוות.
אני עצמי טרם הגעתי לדעה מוחלטת בענין זה. עוד לפני הזמנת הועדה, ובעקבותיה, ניסיתי לחדש ידיעותי בשטח זה ולהצטייד לחקירה זו, שכנראה עוד אעמוד בפניה, ונתקלתי בעובדה כי כל אותה הספירות שאפשר להשיגה מתיחסת לארצות אשר לפי רמת התרבות ושאר המסיבות אין כל אפשרות להשוותן עם ארצנו.

קראתי מספרים לגבי אמריקה ואנגליה. נודע לי כי בכמה ארצות באמריקה ביטלו את עונש המוות. נודע לי כי כמה מהן חזרו והנהיגוהו שנית כעונש חוקי. נודע לי כי אין נוהג קבוע לגבי סוגי הפשע בהם מקבל הנאשם עונש מוות בארצות השונות. ישנן ארצות מספר באמריקה המטילות עונש מוות בגלל מעשי אונס וחטיפה ואפילו על מעשי גניבה צמחורת. כל המדינות בהן קיים עונש מוות מטילות אותו בגלל מעשי רצח בכוונה תחילה, כמובן הסעיף 214 שלנו.

היחס בין מספר המקרים שנוצרו ומספר פסקי דין מוות שניתנו שונה בכל הארצות. מספר פסקי הדין שניתנו בפועל מהווה 3% - 1,5% מהמקרים שנתגלו או שלא נתגלו ושעבורם ניתן פסק דין כזה.

כשניסיתי לתרגם את הנתונים והמושגים של ארצות שונות לאלה שלנו, נתקלתי בקיר אטום. לכן אני נאלץ לחזור לנסיונה של המסטרה במשך השנים האחרונות.

המסטרה חושבת כי עצם העובדה שקיים עונש מוות מיועדת לה חשיבות רבה בטובן הפחדה. אמנם, היא חושבת, כי הגורם הטניע ביותר לכל פשע היא המחשבה שהעבריין לא ייתפס. אולם, לא פחות מכך הידיעה שבאם ייתפס לא יקבל את העונש המכסימלי. מתוך המספרים שנתתי לכם, שם-57 מקרים נתגלו רק 23, יכול חלק גדול מהעבריינים להיות בטוח שלא ייתפס. למרות שיש לקחת בחשבון שחלק גדול מהמקרים יש לזקוף על חשבון מסתננים. לא אגלה סוד אם אומר, כי גם במקרים שהרצח בוצע על ידי מסתננים, לעתים קרובות יודעים מי ביצע את המעשה ואילו לנו יחסים תקינים עם הארצות השכנות אפשר היה אולי להשיג את הרוצחים ולהענישם. היו מקרים שיזענו כי מסתננים מסויימים ביצעו בארץ מספר פשעים והם לא הובאו לדין. אולם, הם מצאו טופס בצורה אחרת.

אנו חושבים כי עונש מוות משמש אפשרות יחידה להבטיח את החברה בפני הפושע שאין לו תיקון. ידוע לי שבדאי כמה מחברי הועדה מניחים שאין פושע שאין לו תקנה, אך המסטרה בכל זאת חושבת שדבר כזה קיים. אנו גם חושבים כי פסק דין כזה זוהי הדרך היחידה למנוע מהחברה הוצאות מיותרות בעד החזקת הפושע שאינו ניתן לתקון בכית הסוהר. בעיקר לאחר הנסיון של שלוש השנים האחרונות באפשרותנו להסיק מסקנות מסשיות, צא במשך שלוש שנים אלה נוספו אצא לאוכלוסייתנו מאות אלפי אנשים הבאים מארצות ומעדות שונות, כל אחת בעלת שפה ותרבות ורקע שונה. ומה שנובע מזה, כל אחד בעל השקפת עולם שונה. אני מודה כי איננו יודעים עדיין באיזו מידה אותם הגורמים שהזכרתי משפיעים למעשה על הציבור הרחב. אנו רק יודעים כי למעשה בוטל עונש המוות באותן הארצות בהן השוב מיושב, הוטובני ושחנאיו הכלכליים נוחים באופן יחסי. אנו בטוחים כי בקרב אנשים בעלי תרבות נמוכה ביותר הפחד מפני עונש מוות קיים ועלול להיות גורם המניע סלבצע את הפשע.

השיטה הקיימת אצלנו מאפשרת רביזיה של פסק דין המוות על ידי בית הדין לערעורים, על ידי בחינה והוכחות מצד אחד ואישור סופי של נשיא המדינה מצד שני. פרוצדורה זו מבטיחה במידה מספקת מניעת טעויות משפטיות והשגת המטרה הדרושה לנו.

גב' ר. כהן:
ישנם אנשים אשר פסק-דין מוות אשר הוצא לגביהם הוחלף בעונש מאסר. האם כלפי אנשים כאלה אתם משתמשים באמצעים מדעיים של טיפול מיוחד? אצאאאאא

מ. זלינגר:
כשאמרתי שהמסטרה אינה מאמינה שאפשר לתקן פושעים, התבטאתי לא נכון. הכוונה היתה שישנם פושעים שאי-אפשר לתקנם.

אשר לבדיקה הפסיכית והטיפול, למעשה איני מטפל בשטח זה, זהו ענינו של שרות בית הסוהר, ואיני יודע דברים מדוייקים. בלי כל ספק שקיים דבר כזה, אך מר ח. כהן, היועץ המשפטי, יופל לענות בענין זה יותר ממני. לי ידוע שישנו רופא המבקר לעתים קרובות בבתי הסוהר ועורך את כל הבדיקות הדרושות. אותנו הדבר מענין רק מבחינה מדעית. כמסטרה. או איננו

ח. כהן :
ישנה ספרות עשירה מאד על נושא זה. גם אצלנו
קיימות תכניות אמביציוזיות מאד בשטח זה.
אולם, כיוון שהכנסת אינה נותנת לנו את התקציב הדרוש לביצוע תכניות אלו,
אין כל סיכויים שנוכל להוציאן לפועל, אוכל להמציא חומר על הנעשה בשטח זה
בארצות שונות.

היו"ר נ. ניר :
היות והערך השני מטעם משרד הבטחון לא
הופיע, אני נועל את הישיבה.

(הישיבה נועלה בשעה 15.45)